

Green Deal vědecky potopen: Zelený kurz EU nebude mít na změnu klimatu měřitelný vliv

- CZ24 News | 6. prosince 2023

ČESKO: Před necelými dvěma měsíci jsme se z České televize dozvěděli, že letos v prosinci bude podprůměrné množství srážek. Už samotný začátek měsíce ukázal, že se odborníci poněkud zmýlili. „Věrohodnost předpovědi z počítačových modelů je slabá,“ upozorňuje klimaskeptik Vítězslav Kremlík. Chybějící sníh v prosinci přitom mnozí přijímají jako potvrzení většinově přijímaného názoru o globálním oteplování planety. „Bojím se klimatologických věrozhvěstů, kteří zařídili, že ‚cokoliv‘ je důkaz klimatické změny,“ říká pro ParlamentníListy.cz profesor Jaroslav Šesták, emeritní vědec.

Globálně nejteplejší léto a následně suverénně nejteplejší září vedly řadu klimatologů při odhadu dalšího vývoje teplot v tomto roce k závěru, že se dá očekávat pokračování nadprůměrně teplých měsíců. V říjnu o tom **informovala Česká televize** s tím, že to bude s velkou pravděpodobností znamenat i to, že se rok 2023 stane nejteplejším v historii měření. Pro Evropu to vypadalo na zimu celkově spíš v mezích normálu nebo mírně teplotně nadprůměrnou. Z hlediska množství sněhových srážek nebyly modely úplně pesimistické s výjimkou prosince, kde panuje největší shoda na podprůměrném množství. První výhledy na letošní zimu neslibovaly žádné extrémní scénáře. Teplotně mělo jít o zimu spíš bližší dlouhodobému průměru nebo mírně nadprůměrnou, s pravděpodobnějšími vpády studeného vzduchu ve druhé polovině sezony. Největší šance na častější sněžení je v únoru.

Konec listopadu a začátek prosince těmito dlouhodobějším výhledům ne zcela odpovídal. Týká se to očekávání nadprůměrně teplých měsíců a především shoda na podprůměrném množství sněhu v prosinci. Přitom první prosincový víkend přinesl tolik sněhu, jako už dlouho nepamatujeme. Není proto divu, že se na sociálních sítích objevují názory lidí, kteří zpochybňují bezpodmínečnost globálního oteplování, jak jsme o něm dnes a denně přesvědčováni, právě poukazem na panující počasí začátku prosince. „Ani za dřívějších časů **nebyl sníh na Vánoce samozřejmostí**. V letech 1971 až 1980 byly Vánoce na sněhu jen dvoje. V letech 1961 až 1970 zase převažoval studený charakter Vánoc a bez sněhu se tak vyskytly jen čtyři Vánoce. Mezi lety 1911 až 1920 byly Vánoce devětkrát na blátě. V období 1851 až 1860 měly jen čtyři Vánoce zimní charakter,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Vítězslav Kremlík, [tvůrce webu Klimaskeptik.cz](https://www.klimaskeptik.cz).

Naše doba za 10 tisíc let není teplotně výjimečná

Faktem je, že chybějící sníh na Vánoce pro mnohé znamená potvrzení většinově přijímaného názoru o globálním oteplování planety. Přitom Vánoce bez sněhu bývaly běžné i před sto lety a pamětníci nutně zažili více Vánoc bez sněhu než s ním. Historik Vítězslav Kremlík, který se více než dvacet let zabývá vlivem klimatických změn na lidské dějiny a v roce 2009 se zúčastnil klimatické konference OSN v Kodani, odmítá některá běžně přijímaná tvrzení. „Například globální průměr je umělý konstrukt, který pramálo vypovídá o lokálním klimatu. Já jsem žádné nejteplejší léto nezaznamenal. A údaj ‚nejteplejší v historii‘ měření znamená jen posledních 150 let, což je v klimatické historii jako mžik oka,“ upozorňuje Vítězslav Kremlík na mnohdy nafouknutá vyjádření klimatologů.

„Podle ledovcových vrtů v Antarktidě není naše doba za posledních 10 tisíc let ničím teplotně výjimečná. Za poslední desítky let ale zřejmě poslední měsíc patřil k těm rekordně teplým – podle klimaskeptika [dr. Roye Spencera](#), který se zabývá satelitním měřením teplot,“ dodává. Z jeho hodnocení nevycházejí příliš příznivé modely předpovědi počasí. „Věrohodnost předpovědi

z počítačových modelů je slabá. Počítačové modely nepředpovídaly celou generaci dlouhou pauzu v globálním oteplování (cca 1998 - 2015). Počítačové modely nepředpovídaly lokalizovanou ozonovou díru nad Antarktidou. A především, klimatologové vždy hovoří o nárůstu extremity počasí při jakékoli změně klimatu. V 70. letech tvrdili, že sucha i povodní přibývá, a to kvůli ochlazení. Viz známá zpráva, kterou si nechala roku 1974 zpracovat CIA. Nyní to samé tvrdí o oteplování,“ připomíná klimaskeptik Vítězslav Kremlík.

Klimazvěsti zařídili, že cokoli je důkaz klimatické změny

Na bezpodmínečnost globálního oteplování, jak jsme o něm dnes a denně přesvědčováni, nechce přistoupit profesor Jaroslav Šesták, fyzikální chemik zabývající se termodynamikou a termickou analýzou pevných látek. „Bojím se klimatologických věrozhvěstů, kteří zařídili, že ‚cokoliv‘ je důkaz klimatické změny. Když je teplo, tak to se ohřívají oceány. Když je zima, tak se rozpadá Golský proud. Když nezaprší, je to klimatická změna, stejně jako když nastanou záplavy. Koneckonců, co jiného by ‚klimazvěsti‘ také chtěli dělat, když z klimatické změny dobře žijí? Není možné spojovat každou jednotlivou extrémní situaci se změnou klimatu, a přesto se to dnes a často stává!“
Zdůrazňuje pro ParlamentníListy.cz Jaroslav Šesták.

Doporučuje podívat se na české historické záznamy počasí, které ukazují, že v minulosti v létě nejen sněžilo, ale dokonce intenzivně mrzlo (například v letech 763, 962, 1074, 1252, 1282, 1371, 1407, 1524 a 1607). „Zatímco jindy lidé zažívali extrémně teplé zimy (v letech 988, 1087, 1156, 1420, 1470, 1561 a 1660), které dokonce umožňovaly dvojistou sklizeň. Je jasné, že tehdy proběhly nenadálé změny počasí a že se s nimi naši předkové vyrovnali, smířili a hlavně je přežili. Teprve budoucnost ukáže, zda a jak se se změnami počasí a klimatu vyrovnají naši následovníci a jak jsme my dnes připraveni těmto změnám čelit. Boj s klimatem není zábava, ani politicky, ani finančně, ani společensky, ale tuhá zápolení. Proto se musíme zeptat, zda nás zničí klima jako takové, nebo jestli zahubíme sami sebe samotným bojem s klimatem,“ nabádá mezinárodně uznávaný odborník k zamyšlení.

Vznikl možná i ziskuchtivý projekt zvaný Green Deal

Boj s klimatem je často zužován na problematiku vypouštění oxidu uhličitého (CO₂) do atmosféry, jehož množství se ve srovnání s dobou před začátkem průmyslové revoluce mnohonásobně zvýšilo. „Především si ale musíme uvědomit, že CO₂ není náš nepřítel, ale dobrý kamarád, zodpovědný za existenci života, který se možná trochu vymkl přirozenosti. Po dlouhou dobu přírodní uhlík z pevniny a oceánu zůstával zhruba v rovnováze, i když ve velmi dávné minulosti se koncentrace CO₂ v atmosféře podstatně měnila. Lidmi zapříčiněné spalování fosilních paliv tuto přirozenou rovnováhu narušilo, i když se naše produkce okolo 30 giga-tun CO₂ může zdát nezávažná ve srovnání se 750 giga-tunami, které procházejí každoročním přirozeným uhlíkovým cyklem,“ říká profesor Jaroslav Šesták.

Ovšem Země ani oceány nemohou absorbovat veškerý přebytečný CO₂, a i když téměř polovina tohoto dodatečného CO₂ je absorbováno, zbytek zůstává v atmosféře a v důsledku toho se atmosférický CO₂ dostal na nejvyšší úroveň za posledních několik milionů let. „Přirozená změna o 100 ppm normálně trvá tisíce let, zatímco toto nedávné zvýšení trvalo pouhé století, což má asi i za následek nárůst globálních teplot. Jsme si sice vědomi, že změny teploty v hluboké historii vždy předcházely změnám koncentrace CO₂, a tak ani nyní si nejsme zcela jisti, jestli za změnami teplot není něco jiného, ještě podstatnějšího a námi neovlivnitelného. Ale budiž. Vznikl ctnostný, ale možná i ziskuchtivý projekt zvaný Green Deal, který má za cíl tuto situaci zapříčiněnou člověkem zlepšit jakousi bezuhlíkovou budoucností,“ konstatuje emeritní vědecký pracovník.

Ostatní vlivy na klima v důsledku přelidnění jsou též aktuální

Poukazuje přitom na jednostrannost zaměření boje s klimatickými změnami. „Zapomíná se ale přitom, že ostatní vlivy v důsledku přelidnění jsou stejně aktuální, ať už jde o civilizační ničení původní přírody, emise nanočástic v atmosféře vedoucí ke smogu a k elektrickému zkratování, znečištění planety přemírou odpadových plastů a dokonce i vychýlení gravitační osy budováním městských betonových gigantů. Často se připomíná, že naše planeta je něco jako živoucí organismus (tzv. matka Země Gaia), který má svoje zákonitosti, a tak války, pandemie či nerovnováha přírody jsou možná jim vnesené nástroje, které mají napomoci proti nežádoucímu přemnožení a k samotnému přežití,“ poukazuje profesor Šesták.

Na klimatologickém kongresu v Dubaji varoval generální tajemník OSN António Guterres, že svět je stále daleko od splnění závazků na snižování emisí přijatých v roce 2015 v Paříži a vyzval k okamžitému ukončení spalování fosilních paliv alespoň v EU. „Svolání klimatického summitu do Dubaje mělo za výsledek především rozšíření obchodních kontaktů prodeje ropy a bylo vlastně druh výsměchu, když právě pořadatelská země opravdu není vzorem ‚udržitelnosti‘. Provoz všech těch klimatizovaných skleněných paláců a další infrastruktury je stále náročnější na spotřebu elektrické energie a výkon tamních převážně paroplynových elektráren už nestačuje, takže se postavila nová uhelná elektrárna, přičemž uhlí se do ní dováží z dalekého Japonska. Spotřeba uhlí stoupla v Číně za poslední 3 roky o 500 milionů tun, zatímco v EU poklesla o 72 milionů tun. Čína staví více uhelných elektráren než celý zbytek světa a jasně vede pomyslný žebříček emisních producentů pokrývající téměř třetinu produkce,“ upozorňuje fyzikální chemik.

Je nutná zásadní revize neefektivního zeleného kurzu

A stačí si představit, že jedna ze stotisíců superobřích kontejnerových lodí vyprodukuje za rok tolik oxidů uhlíku a síry jako desítky milionů silničních vozidel. „To všechno sečtené dohromady tak nepokrytě podryvá bohulibé záměry redukce světových emisí a dekarbonizačního nátlaku z EU. Ani odstávky uhelných elektráren v EU nemají z globálního pohledu žádný význam, jenom přinášejí ekonomickou újmu. A jak to hospodárně řešit? Nejdříve je nutné zelené odhady ohledně obecné nahraditelnosti čistými zdroji energie pravdivě pojmenovávat a pak prosazovat opravdu racionální hospodaření, které je ovšem v protikladu s uspěchanou dekarbonizací provázenou bohulibými smyšlenkami o všeobecné nahraditelnosti obnovitelnými zdroji. Pokud nechceme hospodářství EU zcela zruinovat a vydat se napospas sílícím a agresivním despociím, zejména v Rusku a Číně, není jiná cesta než zásadní revize současného neefektivního zeleného kurzu, který státy EU poškozují a na nějakou změnu klimatu stejně nebude mít **žádný měřitelný vliv**,“ tvrdí profesor Jaroslav Šesták.

ZDROJ